

[Stats- og udenrigsministeren.]

vi virkelig må mene, at regeringen må forbeholde sig tid til at drøfte disse store spørgsmål i sammenhæng? Hvis man kan få den klarhed tilvejebragt, så synes jeg forsåvidt, der er kommet noget fornuftigt ud af den debat, som har været ført her i folketinget.

Der er nævnt detaljer af det ærede medlem hr. Aksel Møller, der er dukket en skoleinspektørbolig i Odense op ved siden af et monopoltilsynsmedlem og lignende småting. Er der noget galt med den skoleinspektørbolig? Jeg indrømmer uden videre, at jeg aner ikke noget som helst om, at der opføres en skoleinspektørbolig i Odense, at der skulle være noget galt med den, eller at den ikke burde have været opført. Det ærede medlem hr. Poul Sørensen, som sidder så nær ved det ærede medlem hr. Aksel Møller, har vidst noget om det; han kunne have hvisket noget om det. Jeg har ikke hørt noget. Er der tilsvarende store problemer, så lad os få dem frem og se, om vi kan klare dem. Men hvis vi ser bort fra monopoltilsynspjattet og skoleinspektørboligen og det andet småtteri, der er kommet frem, så ligger der tilbage et stort felt med vide økonomiske interesser og med afgørende forskelligartede økonomiske interesser i det danske samfund, og dér synes jeg at folketingets opgave må være at forsøge på at manøvrere frem mellem de forskelligartede interesser og forsøge på at finde en løsning af de store vanskelige problemer, som ligger for. Det er udmærket, at man forlanger af os, at vi skal vise vejen. Det ville være en fordel, om det danske folketing sammen gjorde et forsøg på at finde vejen i den kommende samling, og derfor skal min slutbemærkning i dette indlæg være en opfordring til samarbejde i den kommende tid.

(Kort bemærkning).

Aksel Møller: Til den højtærede statsminister vil jeg blot på dette tidspunkt gøre nogle ganske få bemærkninger. Den højtærede statsminister talte om, at en fordeling af ansvaret måtte finde sted mellem regeringspartiet og oppositionspartierne. Deri er jeg enig med ham, og jeg mener, at vi tager os det ansvar så tungt, som vi bør gøre det. Men jeg vil gerne til den højtærede stats-

minister sige, at vi har ikke noget medansvar for de beslutninger af administrativ karakter, som førte Danmark ind i de vanskeligheder, vi nu er i, og som begyndte umiddelbart efter, at den høje regering var trådt til i slutningen af 1953. Det var modvort råd, at man gik frem, som man gjorde. Således skal ansvaret være fordelt, at de, der er uskyldige i det, der er sket, ikke skal bære skylden for det.

Jeg er enig med den højtærede statsminister i, at det er en uhyre vanskelig situation, han befinder sig i. Jeg er enig i, at de problemer, der skal løses, er mange-sidige, og de kræfter, der skal stemmes sammen, er af forskellig karakter. Men problemerne kan ikke være kommet bag på den høje regering. Julipristallet viste allerede tendensen. Udviklingen siden har gjort det samme. Vi befinder os dog i oktober, og hvis den højtærede statsministers åbnings-tale ikke skulle være en tale, hvori regeringen tilkendegav overfor tinget, hvad der var målsætningen for dens politik, hvilken tale skulle det så være? Den højtærede statsminister vil udsætte, forstår jeg, sine erklæringer derom til en anden gang.

Til det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard har jeg kun to meget korte bemærkninger. Det ærede medlem, hvis behandling af tallene nylig blev illustreret så udmærket og overbevisende, vil, når han ser i folketingets forhandlinger, hvad han sagde om mine tanker om en nedsættelse af skatter og afgifter for derigennem at dæmpe udviklingen i inflationen, se, at disse tal intet havde med virkeligheden at gøre. Der er ikke tid for mig nu til at analysere.

Jeg skal iøvrigt tilsidst sige til det ærede medlem, at han har medansvaret for, at der i januar 1954 blev sat et byggeri i gang af den karakter, at det skabte en overbeskæftigelse i det år, der bidrog til at ødelægge Danmarks økonomi. Venstre og det konservative folkeparti stemte imod i finansudvalget, men det ærede medlem ydede beredvilligt indenrigs- og boligministeren den støtte, han skulle have.

Stats- og udenrigsministeren (H. C. Hansen): Det er rigtigt, at vi står overfor betydelige vanskeligheder. Vi gjorde det også i foråret. Men er nu den fremstilling, som man præsterer og har præsteret ved hjælp af